

شرکت‌های دانش‌بنیان، مراکز رشد و شتاب‌دهنده از جمله آن‌هاست. در این میان برج‌های فناوری هم به‌عنوان یکی از اجزای کمتر شناسخته این اکوسیستم محسوب می‌شوند که به‌نظر می‌رسد در دولت چهاردهم قرار است توجه ویژه‌تری به آن‌ها صورت بگیرد، اما برای رساندن آن‌ها به یکی از ارکان تأثیرگذار، باید همه جنبه‌های آن به‌درستی مدنظر قرار بگیرد. برج‌هایی که البته تجربه راه‌اندازی آن‌ها پیش‌تر در دانشگاه‌هایی مانند امریکبر و صنعتی شریف هم وجود داشته است.

او لزوم ورود به عرصه جهانی و بسترسازی برای رقابت فناوران داخل با خارج از کشور را موضوع حیاتی این روزهای اکوسیستم فناوری کشور معرفی کرده و ادامه می‌دهد: «امروز مجموعه‌های فناوری و دانش‌بنیان ما بسیار بیشتر از ظرفیت‌های فیزیکی و مکانی و قالبی، حالا چه در قالب برج و پارک، نیازمند متورینگ و هدایت به مسیر حضور در بازار، پیدا کردن مشتری و نگه داشتن آن هستند. در حقیقت، امروزه موضوع اساسی ما برقراری ارتباط لازم با دیگر کشورها برای پیدا کردن بازار کافی برای شرکت‌های دانش‌بنیان است؛ چراکه شرکت‌هایی که دسترسی به بازار گسترده‌تر دارند، با قیمت ارزان‌تر می‌توانند محصول تولید کنند و همین مسئله بسیاری از موضوعات را حل خواهد کرد.» رئیس کمیسیون کسب‌وکارهای نوین و دانش‌بنیان اتاق ایران هم نگاه مشابهی داشت و گفت: «مهم‌ترین نیاز شرکت‌های دانش‌بنیان آن است که بتوانیم دسترسی به بازار سرمایه را برای آن‌ها تسهیل کنیم. در حقیقت، باید موانع صادرات را برداشته و در داخل هم مقررات زایدی که برای فعالیت اقتصادی آن‌ها وجود دارد را بر طرف کنیم. قطعاً حضور در بازار و تجاری‌سازی محصولات مسئله‌نهایی همه شرکت‌های دانش‌بنیان است که باید مدنظر مسئولان امر قرار بگیرد؛ این مسئله هم صرف ایجاد برج فناوری محقق نخواهد شد.»

واکسن، بیوتکنولوژی، هوش مصنوعی، نانو تکنولوژی و تحقیقات زیستی سخن گفته بود، برچی که به اذعان شخص اول اجرایی کشور ایجاد آن به‌عنوان اولویت دولت تلقی می‌شود، اما سؤال اصلی در این میان آن است که تا چه میزان راه‌اندازی برج‌های فناوری می‌تواند نقش تکمیل‌کننده پازل اکوسیستم فناوری را در کشور بازی کند؟ درحقیقت رسیدن به این مسئله نیازمند نقش آفرینی کامل و درست اجزای مختلف حاضر در اکوسیستم فناوری است که پارک‌های علم و فناوری،

مسیرموازی کاری را برای برج‌های فناوری در پیش نگیرید

یکی از چالش‌های اصلی کشور در حوزه‌های مختلف را باید موازی‌کاری و ایجاد نهاد‌های مشابه دانست؛ نهادهایی با کارکرد یکسان که در نهایت تنها آورده‌ای که برای کشور دارند، هدر رفتن منابع مالی خواهد بود. موضوعی که اگر قرار باشد ایجاد برج‌های فناوری هم به رویه دولت تبدیل شود، احتمال دچار شدن به آن وجود دارد. مسئله‌ای که فسیحی هم با تأیید ضمنی آن گفت: «من فکر می‌کنم اگر نمی‌خواهیم چالش جدیدی باراه‌اندازی برج‌های فناوری در کشور ایجاد شود، باید هر طور که می‌شود کاری کنیم که متمرکز بر روی حل مسائل اصلی در کشور شکل بگیرد. یعنی اگر می‌توانیم روی مسائل مهم و ارکان کمک‌کننده به حل مسئله تمرکز کنیم، شاید حتی دیگر به ایجاد مکانیزم‌هایی مانند پارک‌ها و دانش‌بنیان‌ها هم نیاز نبود، چراکه ما این بخش‌ها را تعریف می‌کنیم تا مطمئن شویم اگر یک حوزه‌ای در کشور اولویت دارد، به آن حوزه به اندازه کافی کمک می‌کنیم.»

به گفته او، در حال حاضر هم کشور ساختارهای زیادی دارد که از جمله آن می‌توان به مراکز رشد و جریان شرکت‌های دانش‌بنیان اشاره کرد، اما وضعیت فعلی نشان می‌دهد که هنوز در این زمینه موفق نبوده‌ایم.

برج‌ها را به مسیرموازی کاری نیندازیم

شاید تا امروز راه‌اندازی شرکت‌های دانش‌بنیان، توسعه پارک‌های علم و فناوری در سطح استان‌ها، ایجاد شتاب‌دهنده‌ها و... همگی با هدف توسعه اکوسیستم فناوری و نوآوری کشور بوده است، اما هنوز چالش‌های این حوزه بر سر جای خود باقی مانده و عملاً شرکت‌ها و فعالان این عرصه آنطور که باید نتوانسته‌اند راه خود را در بازار داخل باز کنند، چه برسد به اینکه بخواهند در عرصه جهانی حضور جدی داشته باشند. فسیحی در ترسیم شرایط امروز و چگونگی برون‌رفت از آن گفت: «تصور می‌کنم به معنی واقعی تیم‌های فنآور و استعدادهایی که بر روی این موضوعات فکر می‌کنند، بیشتر از ساختار به توجه و حمایت از اصل کاری که انجام می‌شود، نیازمند هستند. به همین دلیل هرچند که این کار را کار خوبی می‌دانم، اما اگر به این قانع باشیم که ما یک برج، یعنی یک مکان فیزیکی را تجهیز کرده و آن را به شرکت‌های فنآور اجساره دادیم، پس کار بزرگی انجام داده‌ایم و بعد برویم ببینیم چرا باز هم محصول فناورانه خروجی آن برج نخواهد بود، احتمالاً راه را اشتباه رفته‌ایم. مسئله اصلی این است که صرف گذاشتن اسم مشکلی را حل نمی‌کند، بلکه زمانی مسئله حل می‌شود که در کنار آن ظرفیت‌های قانونی و مقرراتی هم فعال شده باشد. البته منظور این نیست که این حمایت‌ها هم با تا ابد ادامه داشته باشند، اما بالاخره تا زمانی که شرکت خودش را پیدا کرده و به بازار مرتبط با خود مسلط شده باشد، باید حمایت‌ها را انجام دهیم.»

«فرهیختگان» به بهانهٔ صحبت‌های رئیس‌جمهور، الزامات شکل‌گیری برج‌های فناوری را بررسی کرد

برج‌سازی، فناوری، خلق نمی‌کند

زهرا رهامانی خبرنگار گروه دانشگاه

رسیدن به محصول یا خدمات فناورانه از دل شرکت‌های دانش‌بنیان یا استارت‌آپ‌ها همان فرمولی است که می‌تواند کشور را از حیث تحقق اقتصاد دانش‌بنیان و همچنین دستیابی به فناوری و محصولات‌های تک در عرصه‌های مختلف بیمه کند. فرمولی که البته رسیدن به آن به معنای

برج فناوری؛ محل شبکه‌سازی تخصصی بازیگران یک حوزهٔ خاص

شاید در همین ابتدا بد نباشد نیم‌نگاهی به وضعیت برج‌های فناوری در کشور داشته باشیم. اگر از خبر راه‌اندازی برج فناوری هوش مصنوعی در آبان‌ماه سال گذشته بگذریم، دو برج فناوری دانشگاه امریکبر و دانشگاه صنعتی شریف از جمله مهم‌ترین برج‌های فناوری کشور شناخته می‌شوند. با این حال مسئله قابل‌توجه در این میان آن است که تا امروز خبر قابل‌توجهی به‌عنوان خروجی این برج‌ها رسانه‌ای نشده است، لازم است تا در اولین‌کام باید نگاهی به فلسفه تشکیل این برج‌ها داشته باشیم. مسئله‌ای که سیدفرهنگ فسیحی، رئیس سابق پارک علم و فناوری دانشگاه امریکبر در باره‌اش می‌گوید: «برج‌های فناوری ساختار نیستند، بلکه بیشتر بحث جغرافیایی و مکان را محقق می‌کنند. یعنی وقتی در باره پارک‌ها صحبت می‌کنیم درباره مجموعه‌ای از سازوکارها که شاید متمرکز در یک مکان جغرافیایی و شاید هم غیرمتمرکز باشند، حرف می‌زنیم. از سوی دیگر پارک‌ها بیشتر روی فرایندهای کاری، مکانیسم‌های حمایتی، ابزارهای قانونی و مقرراتی متمرکز بوده و قصدشان نیز تسهیلگری فعالیت‌هاست، اما برج‌ها محل تجمع مجموعه‌های فنآور و دانش‌بنیان هستند و هیچ‌گونه بحث حمایتی در برج‌ها وجود ندارد.

به گفته این فعال اکوسیستم فناوری کشور، در سال‌های گذشته هم تعدادی از این برج‌ها، به همت صندوق نوآوری و شکوفایی و معاونت علمی، فناوری و اقتصاد دانش‌بنیان که عمدتاً نیز در مجاورت دانشگاه‌ها بوده، راه‌اندازی شده است. اما موضوع قابل‌توجه در صحبت‌های فسیحی، آن است که شرکت‌های دانش‌بنیانی که در این برج‌ها مستقر هستند، می‌توانند در پارک‌های علم و فناوری هم حضور داشته باشند؛ اما تفاوت برج‌ها با پارک‌ها آن است، الزامی برای ارائه خدمات حمایتی در برج‌ها از شرکت‌های مستقر وجود ندارد. واقعیت آن است که برج و پارک علم و فناوری شاید در نگاه اول هر دو به دنبال شبکه‌سازی بین فعالان دانش‌بنیان باشند، اما برج حداقل در کشور ما بیشتر جنبه ترویجی داشته تا کارکرد اجرایی، موضوعی که فسیحی به توضیح بیشتر آن می‌پردازد و می‌گوید: «برج یک اصطلاحی است که در حقیقت شکل تجلی به کار می‌دهد. به‌طوری‌که ما همین امروز به یک ساختمان دو سه طبقه در دانشگاه امریکبر، برج فناوری شماره یک می‌گوییم؛ چراکه مکانی برای تجمع شرکت‌ها بوده است. اما در ادبیات علم و فناوری دنیا، برج فناوری‌ها تعریف کاراییکی ندارد، در حالی که در باره پارک‌ها وضعیت این‌گونه نیست. ما به بینیم که در ادبیات برای هر کدام از رکن‌های پارک، تعریف مشخصی وجود دارد و تکلیف هر رکن به صورت کامل مشخص شده است.»

محسن میرصدری، رئیس کمیسیون کسب‌وکارهای نوین و دانش‌بنیان اتاق ایران هم معتقد است: «در مسیر توسعه زیست‌بوم نوآوری و دانش‌بنیان‌های کشور از برج‌های فناوری به‌عنوان یک مدل نوین برای حمایت از یکپارچه‌با هدف حمایت از بخش‌های مختلف یعنی از ایده گرفته تا بازار در حوزه‌های تخصصی دانش‌بنیان تمرکز می‌کنند. یعنی این برج‌ها یک زیرساخت چندمنظوره و متمرکز است که در آن هم شرکت‌های دانش‌بنیان می‌توانند مستقر شوند و هم استارت‌آپ‌ها و هم شتاب‌دهنده‌ها و سرمایه‌گذاران؛ البته تنها الزام آن است که همه این بازیگران به‌صورت تخصصی روی یک حوزه از انرژی گرفته تا هوش مصنوعی فعال باشند.»

برج را با پارک علم و فناوری اشتباه نگیرید!

سؤالی که در باره برج‌های فناوری ایجاد می‌شود، تفاوت عملکردی آن با پارک‌های علم و فناوری است. پارک‌هایی که امروز تعدادشان در کشور به ۵۶ عدد می‌رسد و بستری را برای فعالیت‌های دانش‌بنیانی فراهم کرده است، در این میان شاید این ابهام ایجاد شود که برج‌ها قرار است چه مزیت بیشتری را نسبت به پارک‌ها برای اکوسیستم فناوری کشور داشته باشند؟ رئیس سابق پارک علم و فناوری در توضیح این مسأله می‌گوید: «قطعاً پارک‌ها هم مانند برج‌های فناوری می‌توانند شبکه‌سازی داشته باشند، اما ما نمی‌توانیم پارک‌ها را با برج‌ها مقایسه کنیم؛ چرا که شاید این‌ها در دل یکدیگر باشند، یعنی در داخل پارکی شاهد ایجاد یک برج فناوری هم باشی، اما برج‌ها بیشتر کارکرد مکانی دارند یعنی برج‌ها محل اجتماع شرکت‌های فنآور هستند، درحالی‌که این مسئله در پارک‌ها به شکل دیگری دنبال می‌شود.» این فعال اکوسیستم فناوری کشور صحبت‌هایش را این‌طور ادامه می‌دهد: «پارک علم و فناوری علاوه بر اینکه مکانی برای استقرار شرکت‌های دانش‌بنیان محسوب می‌شود، اما در ساحت کلان‌تر مجموعه‌ای از هنجارها، قوانین و مقررات را هم در دل خود دارد. یعنی در هر پارک علم و فناوری ممکن است ما برج فناوری هم داشته باشیم اما هر برج فناوری لزوماً پارک نیست.»

راه‌اندازی برج‌های فناوری موضوع امروز و دیروز نیست، به‌طوری‌که طبق صحبت‌های فسیحی، در برهه‌ای صندوق نوآوری و شکوفایی و معاونت علمی، فناوری و اقتصاد دانش‌بنیان اعلام می‌کردند که اگر ۱۰ مجموعه در

واقعی کلمه چندان کار آسانی نیست؛ چراکه امروز با وجود رسیدن به بیش از ۱۰ هزار شرکت دانش‌بنیان اما در عمل هنوز دانش‌بنیان‌ها سهم قابل‌توجهی در اقتصاد کشور ندارند؛ با این حال آنچه غیرقابل‌کتمان است، آنکه نمی‌توان راهی جز همین مسیر را در دنیای امروز که فناوری و نوآوری در آن حرف اول را می‌زنند، در پیش گرفت.

مسعود پزشکیان ۲۱ فروردین‌ماه در دیدار با مدیران مؤسسه تحقیقات واکسن و سرم‌سازی رازی از ایجاد یک برج فناوری آن‌هم با کاربری تولید

یک حوزه تخصصی گرد هم جمع شوند، به آن‌ها فضا برای استقرار داده می‌شود؛ اما موضوع مهم درباره این مدل استقرار آن بود که دیگر در آن برخی از حمایت‌های مالی، معافیت‌های مالیاتی و استقرار صندوق‌های مالی نبوده است.

برج فناوری؛ غول چراغ جادو نیست

قطعاً ایجاد هر ساختار در فضای فناوری کشور الزامات خاص به خود را دارد؛ الزاماتی که عدم توجه به آن می‌تواند به جای رسیدن به سر منزل مقصود، بستر را برای هدر رفتن انرژی و زمان کشور فراهم کند. مسئله‌ای که در باره برج‌های فناوری به نظر می‌رسد کمی متفاوت است؛ چراکه به گفته فسیحی، وقتی این مسئله در سطح کلان مطرح و دغدغه مسئولان می‌شود، شرایط متفاوتی را هم پیش روی کشور می‌گذارد؛ هر چند اولین الزام آن را باید مشخص شدن حوزه موضوعی برج‌ها دانست.

فسیحی با تکرار صحبت‌های رئیس جمهور گفت: «با توجه به لزوم ورود کشور به حوزه دارو و سرم، هوش مصنوعی و... تصور می‌کنم به صورت مشخص در کشور نیازهای فوری و اساسی داریم که رئیس‌جمهور می‌خواهد با این تدبیر به آن‌ها پرداخته شود؛ اتفاقی که شاید بتوان از مسیر برج‌ها به آن رسید؛ چراکه حتماً تجمع شرکت‌های فنآور و دانش‌بنیان حول یک موضوع خاص، به ویژه با نزدیکی مکانی، می‌تواند بستر را برای به اشتراک گذاشتن زیرساخت‌ها و تجارب شرکت‌ها فراهم کرده و حتی منابع مالی را بهره‌ورتر کند.»

آنطور که این فعال فناوری در کشور گفت، در حوزه‌ای مانند واکسن و سرم، گرد هم جمع شدن شرکت‌های تحقیقاتی، آزمایشگاهی و مجموعه‌های استاندارد حتماً می‌تواند دستاوردهای خوبی را نصیب کشور کند و حتی می‌توان به یک هاب در این حوزه رسید. اما آنچه از اهمیت بالایی برخوردار است، اینکه قطعاً صرف راه‌اندازی برج فناوری نمی‌توان انتظار تحقق همه اهداف را داشت.

فسیحی در توضیح بیشتر این مسئله گفت: «ما هنوز در کشور در حوزه‌های مقرراتی و قانونی و حمایت‌ه‌ای لازم برای جذب نیروهای متخصص و مباحثی مانند بیمه و مالیات و یا در ارائه و عرضه محصولاتی که برای اولین بار عرضه می‌شود، نیازمند پشتیبانی‌های مقرراتی و قانونی و فرایندی هستیم؛ در این شرایط قطعاً راه‌اندازی برج فناوری به تنهایی نمی‌تواند مشکل را حل کند. به عبارت دیگر، صرف جمع شدن مجموعه‌ها در کنار یکدیگر ضمن اینکه آثار زیادی دارد، اما کافی نخواهد بود. باید در این میان بانک‌ها و استانداردها را پای کار آورد و امور مالیاتی و بیمه هم باید وارد شوند تا کارها را تسریع کنند و تجمع شرکت‌ها بتواند فرایند کاملی را داشته باشد.»

میرصدری هم با طرح این مسئله که قطعاً برج‌های فناوری نمی‌توانند برای اکوسیستم جادو کنند، گفت: «البته با ایجاد برج‌ها، به دلیل اینکه شاهد تجمع منابع انسانی در یک حوزه مشخص هستیم، احتمال ریسک شکست کاهش پیدا کرده و شرکت‌های نو یا در مسیری رشد حرکت می‌کنند. اما برای رسیدن به نتیجه مطلوب باید چند الزام را مدنظر قرار داد و عدم توجه به این الزامات، دستاوردی را از محل برج‌ها نصیب کشور نمی‌کند.»

ادارهٔ برج‌های فناوری را غیردولتی‌کنید

قطعاً رعایت الزامات هر کدام از اجرای مربوط به اکوسیستم فناوری می‌تواند تضمین‌کننده موفقیت عملکرد آن باشد. موضوعی که در باره برج‌های فناوری هم هرچند هنوز مفهومی تازه‌ای در کشور به شمار می‌رود، اما ایجاد برج‌های جدید باید با در نظر گرفتن ویژگی‌های مربوط به آن‌ها در دستورکار قرار بگیرد. موضوعی که میرصدری درباره‌اش گفت: «اولین الزام درباره برج‌های فناوری آن است که مدیریت آن باید غیردولتی بوده و به صورت کامل در اختیار بخش خصوصی باشد. از طرف دیگر، باید به معنی واقعی کلمه در فرایند جذب تیم‌هایی که می‌خواهیم در برج‌ها مستقر کنیم، به پایش تیم‌هایی بپردازیم که با انگیزه بوده و دارای پتانسیل‌های لازم هستند، نه اینکه صرفاً تیم‌هایی که به دنبال گرفتن تسهیلات هستند را وارد این حوزه کنیم.»

ارزیایی مستقمر و تلاش برای شبکه‌سازی درست بین فناوران یک حوزه تخصصی هم از دیگر الزاماتی است که باید در ایجاد برج‌ها مدنظر متولیان قرار بگیرد. البته رئیس کمیسیون کسب‌وکارهای نوین و دانش‌بنیان اتاق ایران در توضیح بیشتر این مسئله گفت: «باید دانم‌آ تلاش کنیم تا سرمایه‌گذاران و نهادهای حاکمیتی و بازار را در برج گرد هم بیاوریم و بتوانیم شبکه‌سازی بین آن‌ها را ایجاد کنیم. مسئله مهم این است که قطعاً اگر طراحی و اجرای برج‌ها به درستی صورت بگیرد، می‌توان شانس موفقیت آن‌ها را تا حدی بالا ارزیابی کرد.»

آگهی مزایده عمومی

تاریخ تحویل و عودت اسناد: ده روز کاری پس از تاریخ درج آگهی شرایط متقاضی (اشخاص حقوقی)

ارائه اسنادنامه با موضوع مرتبط، آگهی تأسیس شرکت، آخرین تغییرات شرکت، کپی صفحات شناسنامه و کارت ملی مدیرعامل و امضای هیئت‌مدیره به انضمام گواهی امضا از دفترخانه، صلاحیت کاری و صلاحیت ایمنی.

محل تحویل اسناد: آبادان، بلوار آیت ...، طالقانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بین‌المللی اروند، ساختمان اداری، امور حقوقی.

- ضمناً، هزینه درج آگهی به عهده برنده مزایده می‌باشد.

- دانشگاه در رد یا قبول پیشنهادات و انعقاد قرارداد مختار و کلیه پیشنهادات مبهم و مشروط مردود خواهد بود. شرکت در مزایده و دادن پیشنهادات به منزله قبول اختیارات و تکالیف دستگاه مزایده‌گذار است.

روابط عمومی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بین‌المللی اروند

دانشگاه آزاد اسلامی واحد بین‌المللی اروند در نظر دارد محل انتشارات خود را از طریق مزایده عمومی و به شرح مندرج در اسناد مزایده به اشخاص حقوقی واجد شرایط، به‌صورت استیجاری واگذار نماید. لذا از کلیه متقاضیان واجد شرایط دعوت می‌شود تا ضمن اعلام آمادگی مدارک مورد نیاز را به امور حقوقی دانشگاه تحویل نمایند.

نحوه خرید اسناد:

متقاضیان بادر دست داشتن فیش واریزی به مبلغ ۰۰۰/۰۰۰/۲ ریال به حساب شماره ۰۱۱۵۸۶۰۷۶۷۰۰۶ نزد بانک صادرات به نام دانشگاه آزاد اسلامی واحد بین‌المللی اروند، جهت دریافت حضوری اسناد مراجعه نمایند.

مبلغ سپرده شرکت در مزایده:

به شرح مندرج در اسناد مزایده به‌صورت ضمانت‌نامه بانکی یا واریز وجه نقد به حساب جاری ۰۶/۰۷۶۷۰۰۶/۰۱۱۵۸۶ نزد بانک صادرات به نام دانشگاه آزاد اسلامی واحد بین‌المللی اروند.

آگهی تجدید مزایده

موضوع: مزایده فروش اموال اسقاطی و ضایعات آهن آلات دانشگاه بدینوسیله به اطلاع می‌رساند **دانشگاه آزاد اسلامی واحد چابهار** قصد دارد اموال اسقاطی و ضایعات آهن آلات، پلاستیک و... خود را از طریق مزایده عمومی به فروش برساند. لذا از کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی که متقاضی خرید این اموال می‌باشند دعوت می‌شود جهت کسب اطلاعات بیشتر و دریافت اسناد هم‌روژه به جز ایام تعطیل و پنجشنبه‌ها در وقت اداری (۱۲-۸) به امور اداری مراجعه نمایند. مهلت دریافت اسناد مزایده: از تاریخ درج آگهی به مدت ۷ روز کاری. دانشگاه در قبول پیشنهادات و انعقاد قرارداد یا رد آن دارای اختیار تام می‌باشد و هزینه درج آگهی منشره در روزنامه سراسری برعهده برنده مزایده است.

مدرسه عالی مهارتی رسانه‌ای فرهیختگان

۰۹۱۰۸۱۰۶۵۳۵

Farhikhteghan_school